

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Laura SRPOVÁ**

Název práce: **The U.S.-Japan Alliance: Key Building Stone of Obama's Pivot to Asia?**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

PhDr. Jan BEČKA, Ph.D. (KSS IMS FSV UK/SOPS MO)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autorka se své diplomové práci věnuje tzv. „americkému pivotu do Asie“ za Obamovy administrativy v kontextu dlouhodobého spojení mezi USA a Japonskem, jehož základy byly položeny již po skončení druhé světové války. Autorka se snaží v rámci své diplomové práce odpovědět na otázku, jaká je v současné době relevance americko-japonského spojení z hlediska vývoje v Asii a v Tichomoří, jaké jsou jeho klíčové aspekty, jak se tyto aspekty proměňují, a jaké hlavní problémy a výzvy toto spojení limitují.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Téma je nepochybně z hlediska analýzy americké zahraniční politiky poslední dekády vysoce relevantní a nelze pochybovat o tom, že si zaslouží podrobné zpracování i proto, jak autorka podotýká v úvodu, že hlavní limitující faktory bezpečnostní spolupráce mezi USA a Japonskem zůstávají dlouhodobě stejné – neochota/neschopnost japonské vlády změnit poválečnou ústavu, která výrazným způsobem omezuje roli japonských ozbrojených sil; nedůvěra k asertivnější roli Japonska ze strany ostatních států regionu – nejen ČLR, ale například i Jižní Koreje, Tchaj-wanu, atp.; a neposlední řadě i odpor značné části japonské veřejnosti k takovéto změně.

Již v úvodu práce však spatřuji určité problémy – prvním z nich je, že ačkoliv si autorka klade několik otázek, chybí zde jasně formulovaná hypotéza/hypotézy, které by následně ve své práci mohla potvrdit či vyvrátit. Přehled a rozbor použitých pramenů a literatury mi rovněž nepřijde jako dostatečné, zejména proto, že autorka nejmenuje konkrétně žádného autora ani dílo a spokojuje se s obecnými formulacemi a hodnocením. Nesouhlasil bych ani s tvrzením, že neexistuje žádný primární dokument, který by nabízel lepší vhled do kontur, cílů a implementace Obamovy asijské strategie. Zmínky (a poměrně podrobné) lze najít v projevech předních amerických státníků, ať již prezidenta samotného, ministryně zahraničí Hillary Clintonové, zástupců USA na různých mezinárodních fórech – ASEAN, APEC, atp. Pokud bych práci psal já, asi bych ještě více zkrátil první kapitolu věnovanou historii americko-japonského spojení, protože zde se většinou jedná o otázky již dostatečně popsané v sekundární literatuře a přínos jejich opakování v takto zaměřené diplomové práci je omezený. Metodologické ukotvení v práci *de facto* absentuje, v úvodu není zmíněna jediná metoda či teoretický přístup, jež autorka při zpracování práce využila.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po formální stránce práce vykazuje pouze drobné nedostatky. Občas se objevují překlepy či chyby v interpunkci, ale stylisticky je práce na dostatečné úrovni a je i poměrně čtivá. Poznámkový aparát také odpovídá zavedené normě (snad jen čísla jednotlivých poznámek pod čarou bych převedl do horního indexu, jak to bývá obvyklé, ale to je opravdu pouze marginální technická věc). U členění zdrojů bych např. japonskou „Diplomatic Bluebook“ a stejně tak např. materiály z Obamova Bílého domu zařadil spíše mezi primární zdroje, ale opět se nejedná o skutečně závažný problém. Práce obsahuje všechny vyžadované náležitosti a součásti.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Práce celkově působí dojmem, jako kdyby na její dokončení autorka neměla dost času, a proto některé pasáže (zejména úvod, ale i závěr) nejsou zcela dotazeny. V rámci zvoleného tématu je to škoda, protože se jedná o velmi relevantní otázku, jak již zmiňuji výše v sekci 2. Větší pozornost bych nepochybně věnoval zejména probíhajícímu diskurzu/debatě k „pivotu“ a americko-japonskému spojení, stejně jako teoreticko-metodologickému ukotvení tématu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1) Chtěl bych požádat autorku o vysvětlení, co přesně myslí tvrzením v úvodu, že práce je psána z evropského pohledu, respektive čím je tento pohled konstituován.

2) Jakou prognózu vidí autorka pro období následujících několika let? Je pro Trumповu administrativu Japonsko (a asijská politika obecně v širším komplexnějším měřítku) prioritou, nebo bude Bílý dům případné problémy řešit na *ad hoc* bázi a o komplexnější revizi své politiky v Asii ztratil zájem?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji komisi k obhajobě s hodnocením **D-E v závislosti na průběhu obhajoby.**

Datum: 21. 1. 2018

Podpis: